

ligheden et meget underordnet Hensyn og et Hensyn, som næsten i samme Grad kunde gjøres gjældende ved andre Embedsmænd og Bestillingsmænd, der indkaldtes til Krigstjeneste. Saaledes som Bestemmelsen denne gang er foreslaaet af Regjeringen, udtaler den ikke, at Præsterne som saadanne ere fritagne. Den lyder saaledes: „De Børnepligtige, som have modtaget Præstevieelse i den danske Folkekirke, saavel som de af Staten anerkjendte Religions-samfunds Geistlige kunne efter Udlobet af de 4 første Tjenesteaar i Linien kun indkaldes i Krigstid og forsaavidt de kunne finde Anvendelse som Præster ved Hæren eller Søværnet“. I de 4 første Tjenesteaar skulle de Geistlige altsaa kunne indkaldes til enhverjomhelst Tjeneste. Nu skal jeg ligefrem sige, at jeg gaar ud fra, at det er Regjeringens Mening, at dette dog ikke skal ske. Dette er ogsaa blevet antydet under Forhandlingerne i det andet Thing. Man vil hindre det derved, at man ikke udnævner Nogen til Præst, naar han ikke endnu har staaet i Linien i 4 Tjenesteaar. Dette er, tror jeg, Regjeringens Tanke; men imod Bestemmelsen, saaledes forstaaet, har jeg saa Meget at indvende, at jeg næsten kan finde det rigtigt, at Folkethinget har udslettet denne Bestemmelse. Regjeringen har ikke vovet eller har ikke havt Villie til bestemt at vedkjende sig, hvad den ansaae for rigtigt, og den har derfor tænkt sig, at en Beslutning om Administrationens Fremgangsmaade kunde være et Supplement til Loven og give Loven sin Rigtighed. Min første Indvending herimod er, at dette i og for sig, med Hensyn til selve Sagen, er utilfredsstillende; thi en Beslutning af den nuværende Regjering om ikke at ville indstille Nogen til at udnævnes til Præst til Hans Majestæt Kongen, førend den Bedkommende har tilbagelagt de første 4 Tjenesteaar i Linien, vil nemlig kunne forandres af en følgende Regjering. Men dernæst forekommer denne Maade at tage Sagen paa mig heller ikke rigtig overfor Rigsdagen. Rigsdagen kan med Rette klage over — og det var det, som jeg nys hentydede til, da jeg sagde, at jeg næsten kunde give det andet Thing Ret i, at det havde udstemt Bestemmel-

sen i § 38 —, at Regjeringens Tanke ikke er udtalt bestemt i Lovforslaget. I det mindste maatte den nævnte Tanke da være klart udtalt af den Minister, der for Dieblirket er Bærer af Udførelsen af Beslutningen om det omtalte administrative Supplement til Loven; han maatte bestemt have afgivet en Erklæring derom og have afgivet den saaledes, at han støttede Erklæringen paa det ovenfor nævnte af ham anerkjendte Princip. Men det Samme, som flete i forrige Session, nemlig at Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet ikke lod sig høre ved Behandlingen af dette Spørgsmaal; har jo gjentaget sig under Sagens Behandling denne gang i det andet Thing, og den Bestemmelse, der var optagen i Lovforslagets § 38, er bleven udstemt, uden at Kirkeministeren har været tilstede og har afgivet nogen Erklæring, skjøndt Lovforslagets Bestemmelse maatte forekomme en usforstaaelig uden en saadan Erklæring. Det er nemlig usforstaaeligt, hvorfor den Geistlige efter 4 Aars Forløb skulde være mindre skiftet til at gaar i Krig end før den Tid, men det bliver forstaaeligt, naar det tillige udtales, at Ingen vil blive Geistlig, som er i det Tilfælde endnu at befinde sig i de 4 første Tjenesteaar. Jeg fastholder, at den Geistlige, der er ordineret, ikke bør gjøre Krigstjeneste, og jeg skal stræbe for, at en Bestemmelse derom kommer ind i Lovforslaget, men saaledes, at det bliver en virkelig Lovgivningsbestemmelse. Andre ville maaskee give sig tilfreds med en Forsikkring om, at Administrationen har fattet en alvorlig Beslutning i den af mig omtalte Retning, men det kan jeg ikke. Jeg vilde i alt Fald kun nogenlunde kunne være tilfreds dermed, naar det var klart, at det ikke betragtedes som et Anliggende, der var afhængigt af et enkelt Ministeriums Mening om, hvad det administrativt vilde gjøre; men det blev fastslaaet som en almindelig Regel ved en kongelig Anordning, at Ingen maatte indstilles til Hans Majestæt til at blive Præst, som kunde indkaldes til Tjeneste i Linien; saa havde man dog Noget at holde sig til. Saaledes som Bestemmelsen var foreslaaet af Regjeringen ved Lovforslagets Forelæggelse i denne Samling, var den utilstrækkelig, men det